

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

23 octombrie 2013

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andronic Iurie și Andronic Eleonora în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Andronic Olga și Andronic Tatiana către Andronic Iurii cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea spațiului locativ și cererea reconvențională a lui Andronic Iurii către Andronic Olga și Andronic Tatiana și intervenienții Andronic Eleonora și Andronic Elena, cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ și retragerea vizei de reședință,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 12 iunie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 22.02.2012, Andronic Olga s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Andronic Iurii, cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea spațiului locativ.

În motivarea pretențiilor reclamantului a indicat, că este fiica pîrîtului, domiciliată și născută pe data de 28.11.1987, pe adresa str. Florești, 34, mun. Chişinău. Relația cu pîrîtul – care este tatăl ei, o perioadă lungă de timp a fost bună, însă din momentul în care a aflat, că acesta concubinează cu o altă femeie, relațiile între ei s-au înrăutățit.

Menționează, că din anul 2007, părinții săi au divorțat la inițiativa pîrîtului. Ulterior a adus-o pe Eleonora Guțu (acum Andronic) în casă. Dat fiind faptul că părinții săi se află în litigiu de partajare a averii, pîrîtul Andronic Iurii a scos toate bunurile mamei sale din casă. Odată cu angajarea sa la serviciu, pîrîtul Andronic Iurii a închis poarta la intrare în curte și la ușa din casă, pe lângă toate acestea a mai pus o lăcată la ușa de la odaia unde locuia ea și unde sunt bunurile sale personale, motivîndu-și acțiunile sale, precum că ea nu achită serviciile comunale. Afirmă reclamanta că în repetate rînduri a solicitat ca să se determine în fiecare lună ce sumă de bani urmează să achite pentru serviciile comunale.

Din cauza certurilor permanente efectuate de pîrît și a restricțiilor impuse, are acces la spațiul locativ doar 3-7 zile pe lună, iar în celelalte zile este obligată de a locui la bunica, care are viza de reședință în sectorul Botanica, mun. Chişinău.

Din 02.12.2011 atît sora sa, cît și ea nu au acces la odaie și curte, deoarece pîrîtul a decis că nu au dreptul de a locui în imobilul situat pe str. Florești, 34, unde își are atît viza de reședință, cît și domiciliul său. Din acest motiv s-a adresat în instanță cu prezenta acțiune.

Pe parcursul examinării cauzei, la cererea dată s-a alăturat și sora reclamantei – Andronic Tatiana, care în fapt a invocat aceleași motive.

Solicită reclamantele de a fi înlăturate obstacolele în folosirea spațiului locativ propriu situat pe str. Florești, 34, mun. Chișinău.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantele au concretizat cerințele, solicitînd de a obliga pîrîtul să nu le creeze obstacole în folosirea și posesia odăii nr. 3, unde se află bunurile lor personale, de a obliga pîrîtul de a le transmite cheile de la poarta casei nr. 34, situată pe str. Florești, mun. Chișinău, precum și cheile de la intrarea în casă pentru a avea acces liber la odaia nr. 3 (după planul casei) cu suprafața de 17,0 m.p. și de a permite reclamantelor de a avea acces liber la ograda casei nr. 34, situată pe adresa str. Florești, mun. Chișinău din partea străzii Alba Iulia.

La rîndul său Andronic Iurii a înaintat o acțiune recovențională către Andronic Olga și Andronic Tatiana, intervenienți Andronic Eleonora și Andronic Elena, prin care a solicitat să fie respinsă acțiunea depusă de Andronic Olga și Andronic Tatiana, a recunoaște dreptul pierdut la spațiul locativ situat pe str. Florești, 34, mun. Chișinău și a interzice pîrîtelor de a nu intra în locuința dată și de a le retrage viza de reședință.

În motivarea cerințelor sale, Andronic Iurii a indicat că Andronic Olga de mult a pierdut dreptul de folosire a spațiului de locuit, și că din anul 2011 aceasta a plecat de acasă, luîndu-și toate bunurile ce îi aprțineau, mutîndu-se cu traiul la bunica sa, care locuiește în mun. Chișinău, str. Dacia, 38/6, ap. 42. Iar fiica Andronic Tatiana a plecat din 2010 după ce și-a întemeiat familie, s-a mutat cu traiul la soțul său.

Menționează că de atunci nu a mai locuit în casă, nu a achitat serviciile comunale și refuză să participe la achitarea cheltuielilor pentru întreținerea casei, deoarece consideră că nu trebuie să suporte cheltuielile odată ce nu locuiește în casă. Afirmă că nu a schimbat lăcata de la ușă și nu le-a interzis accesul în casă, dîndu-se binevol au plecat de acasă și niciodată nu au pretins să locuiască în casa ce îi aparține în baza dreptului de proprietate.

Reclamantul Andronic Iurii, în cererea reconvențională a mai invocat faptul că fiind invalid de gr. II, are o pensie mică și nu poate achita serviciile comunale, în legătură cu ce a propus fiicelor sale Olga și Tatiana să participe la achitarea serviciilor comunale, deoarece dîndu-se ambele lucrează, acestea însă au refuzat pe motiv că nu locuiesc în casă și nu au pentru ce achita aceste servicii.

Consideră că inițierea litigiilor în judecată ține nu doar de a locui în casă, ci susținerea mamei sale la partajul averii, care de fapt i-a fost respinsă. Solicită respingerea cererii înaintate de fiicele sale Andronic Olga și Andronic Tatiana și de a recunoaște dreptul pierdut la spațiul locativ în casa nr. 34 din str. Florești, mun. Chișinău, și de a interzice pîrîtelor să intre în locuința sa pînă la intrarea hotărîrii în vigoare și de a le retrage viza de reședință de pe adresa sus-indicată

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 martie 2013 acțiunea inițială depusă de Andronic Olga și Andronic Tatiana a fost admisă pe deplin.

Cererea reconvențională înaintată de Andronic Iurii cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ și retragerea vizei de reședință a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 11 aprilie 2013, Andronic Iurii, a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de Andronic Olga și Andronic Tatiana și admisă acțiunea reconvențională.

În motivarea cererii, apelantul a indicat, că la examinarea cauzei instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond și incorect a aplicat legea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, a fost respins apelul declarat de Andronic Iurii și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 martie 2013.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a luat în considerare și reglementările art. 130 din Codul cu privire la locuințe, care indică că, membrii familiei proprietarului casei de locuit (articolul 56 din prezentul Cod), instalați de el în casa ce-i aparține, sînt în drept de a se folosi, la fel ca și dînsul, de încăperile din casă, dacă în timpul instalării lor nu s-a prevăzut altceva. Ei sînt în drept să-i instaleze pe copiii lor minori în încăperea, ce le-a fost acordată de către proprietar; instalarea altor membri ai familiei se admite numai cu consimțămîntul proprietarului. Dreptul de folosire a încăperii se menține pentru aceste persoane și în cazul încetării raporturilor familiale cu proprietarul casei de locuit.

Potrivit art. 56 din Codul cu privire la locuințe, Membrii familiei chiriașului, care locuiesc împreună cu dînsul, se bucură la fel ca și chiriașul de toate drepturile și le revin toate obligațiile, ce decurg din contractul de închiriere a încăperii de locuit. Membrii majori ai familiei poartă răspundere materială solidară cu chiriașul potrivit obligațiilor, ce decurg din contractul de închiriere.

Dacă cetățenii, indicați în articolul 55 din prezentul Cod, nu mai sînt membri ai familiei chiriașului, dar continuă să domicilieze în încăperea de locuit, ocupată de dînsul, ei au aceleași drepturi și obligații, ca și chiriașul și membrii familie lui.

Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

La 09 august 2013 Andronic Iurii și Andronic Eleonora au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie satisfăcute cerințele acestora și să fie respinse ca neîntemeiate cerințele din acțiunile depuse de Andronic Olga și Andronic Tatiana.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse atît în acțiunea reconvențională, cît și în cererea de apel.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Andronic Iurii și Andronic Eleonora, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andronic Iurii și Andronic Eleonora ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andronic Iurii și Andronic Eleonora, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Andronic Olga și Andronic Tatiana către Andronic Iurii cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea spațiului locativ și cererea reconvențională a lui Andronic Iurii către Andronic Olga și Andronic Tatiana și intervenienții Andronic Eleonora și Andronic Elena, cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ și retragerea vizei de reședință.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea